

det Princip at skaffe et saadant Menneske en stadig Konflikt med Autoriteterne, en stadig Proces med Samfundet. Der er kun den Forskel, at han i Mellemtiden, naar han er ude, gaar mellem sine raa Kammerater og fortsætter sit Drikkeliv, han vil ikke kunne paavirkes saaledes, at der er Haab om, at han kan frelses for Samfundet. For det Menneske derimod, der sidder under stadig Varetægt — naar man blot laver det saaledes, at denne Varetægt ikke samtidig nedbryder ham fysisk derved, at man sætter ham i Celle med daarlig Luft og daarlig Forplejning, men giver ham sund Beskæftigelse og nærende Kost — vil der være Udsigt til, at han, naar en Tid er gaaet, vil være genvunden for Samfundet.

Jeg sluttede ved 2den Behandling med at anbefale at stemme imod denne Paragraf, og jeg anbefaler ogsaa at stemme imod den i dens nuværende Form. Derimod skulde jeg ikke have noget imod, at denne Lov søgte at indføre noget, der tilsigtede det samme, men det burde saa tilføjes § 15 om betingede Straffedomme. Som en af Betingelserne for, at Straffuldbyrdelsen kunde udsættes, kunde man f. Eks. indsætte, at vedkommende over for Dommeren skulde afgive et Løfte om at afholde sig fra berusende Drikke. Man kan sige, at det Løfte vilde ikke have nogen Betydning, og jeg tror ogsaa, at det i mange Tilfælde ikke vilde have det, men der vilde i alt Fald være vundet det, at man viste dette Menneske en Tillid, gjorde et Forsøg paa at stole paa ham, og det vilde kalde paa hans Æresfølelse, det vilde maaske bevirke langt mere end en Straf, der hang truende over Hovedet paa ham. Skulde der være noget i den Retning, skulde det højst være det, at naar han igen gjorde sig skyldig i Lovbrud, skulde der ikke tages Hensyn til, at han havde været beruset i Gerningsøjeblikket. Men at straffe ham, fordi han ikke har Villiekraft nok til at modstaa sin Tilbøjelighed til berusende Drikke, anser jeg for baade forkasteligt og skadeligt.

Naar man vil gøre noget mere end netop at indføre disse Bestemmelser, vil det jo være ret naturligt, at Samfundet opretter Drankerhjem, Asyl, eller hvad man nu vil kalde dem, hvor den Slags Mennesker, som ikke kunne beherske deres ulyksalige Tilbøjelighed til Spiritus, kunne faa den nødvendige Behandling til Genvindelse af deres Sundhed og Villieskraft, saa at de, naar de bleve udskrevne derfra, kunne følge de Principper, de der fik

lært, og de Livsvaner, de der bleve indøvede i. Det vilde være et godt Tilbud fra Samfundet. Men at idømme en Mand Straf, fordi han har en for svag Villie til at modstaa sin Hang til Drik, anser jeg for at være noget, der vil virke skadeligt i Stedet for gavnligt.

Jeg kunde have Lyst til ogsaa at knytte et Par Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) udtalte. I Anledning af, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) havde oplæst nogle af hans Udtalelser om hans Stilling til Prygl over for Soldaterne, svarede han, at han fandt, at der var en betydelig Forskel mellem Bøller og Soldater, og at han var villig til ved 3die Behandling at fremkomme med Oplysninger om, hvilken Forskel der er. Jeg antager nu ikke, nogen af os ønsker, at det ærede Medlem skal holde et længere Foredrag om denne Forskel, thi vi ere vistnok alle nogenlunde i Stand til at se denne Forskel. Der er i alt Fald den Forskel, at Soldater ere Folk, som man tvinger ind i en Uniform og tvinger til at opøve sig i at lemlæste og myrde under visse givne Forhold, medens Bøllerne ere Folk, som gøre det af egen fri Villie, men som man ønsker skulle holde op dermed. Den Forskel kunne vi vist alle se. Jeg antager for øvrigt ikke, det var den, det ærede Medlem sigtede til, naar han tilbød os at give os nærmere Oplysning, jeg antager, han sigtede til, at der var en væsentlig Forskel mellem at uddele Prygl til Soldater og til Bøller. Det ærede Medlem udtalte, den Gang Loven om Afskaffelse af den militære Pryglestraf var til Behandling her i Tinget, at han ansaa denne Straf for virkningsløs, og han fremdrog Eksempler paa, at den ikke havde virket. Jeg kunde derfor ønske at vide, om det ærede Medlem vil være i Stand til at bevise, at den Straf, der er virkningsløs over for en Soldat, skulde være virkningsfuld over for en Bølle. Det maa for det første erindres, at Soldater, der blive idømt Pryglestraf, ere under dagligt Tilsyn, daglig Bevogtning. De Prygl, som det ærede Medlem har set blive tildelte, ere jo tildelte i denne Bygning, saa jeg antager, at det drejede sig om en Soldat, der laa i Kaserne her. Over for en saadan Soldat bliver der ikke alene vaaget over, at han er i sin Seng til almindelig Sengetid, men der vaages i det hele taget over hans Livsvandel fra Morgen til Aften. Der er næsten ikke en Time paa Dagen, hvor han ikke er under Opsigt. Over for et